

res, szép zsinagóga elismert kántora volt; az Orsz. Zeneakadémiát elvégezve, német színpadokon működött; 1903. őszétől 1908. nyaráig a Magy. Kir. Operaház tagja volt. Visszavonulva Sas Zsigmond énektanár neje lett. (Testvéröccse a zeneszerző Sz. Tivadar. L. o.).

Szántó Mihály, zeneszerző, karmester, sz. 1896-ban, Világoson. Középfiskolai tanulmányai után Aradon és Bécsben végzett zeneiskolát, majd 1919-ben megkezdte karmesteri működését. Igen termékeny szerző. Műveit eredetiség, dallambőség jelzik. — Operettjei ezek: „A kölcsönkért feleség”, (Társsz.: Vágó Géza és Zsoldos Andor.) Bem. 1921. július 27. Budai Szinkör. — „Ördögh báró”, (Társszerzők: Barics Gyula és Kázmér Géza.) Bem. 1922. február 17-én, Várszínház. — „A feleség csókja”. Sz. írta: Balassa Emil. Bem. 1923. márc. 31. Várszínház. — „Mit susog a fehér akác?” Társsz.: Erdélyi Mihály. Bem. 1929. máj. 18. Budai Szinkör. — „Lehullott a rezgő nyárfa”. Társsz.: U. a. — Bem. 1930. május 17. U. o.

Szántó Tivadar, zeneszerző, sz. 1877-ben, Bécsben, hol zenei alapismereteit szerezte. 1897-ben az Orsz. Zeneakadémián végezte be tanulmányait, Koessler Jánosnál; zongoraművésszé Chován Kálmán képezte, de ő még Busoni Ferruccio-nál Berlinben tökéletesítette magát 1901-ig. Mint virtuóz járja be a világot, de — a háborús évet, svájci tartózkodását leszámítva — állandóan Prizsban él, 1905 óta. Operaszöveggé írta át számára Lengyel Menyhért a „Taifun”-t; bemutatta a M. Kir. Operaház, 1926. február 16., de már Mohácsi Jenő szövegfordításával német színpadon is előadták, Mannheim, 1924. nov. 29-én. — Operettje: „Gróf Romeo”, szövegét írta Szilágyi László, bem. a Fővárosi Operett Színház, 1931. január 29; ebben fellépett Sz. neje is, a Madika néven európai híru táncművésznő.

Szapáry Janka, színésznő, sz. 1864-ben, Győrött. Már gyermekkorában szerepelt a színpadon. Ekkor megkedveli a világot jelentő deszkákat és 16 éves korában mint karénekesnő Beódy Gábor

győri igazgatóval szerződést köt. Később Miklóssy Gyula az igazgatója, (Makó, Kecskemét.) majd Sággy Zsigmond és Bogyó Alajos következik sorrendben. Mint fiatal hősnő jócsengésű nevet vívott ki a vidéken, idővel áttért az anyaszerepekre. 1913. szept. 1-én Marosvásárhelyen nyugalomba ment. — Férje: Havasi Ferenc, színész. (L. o.).

Szaplonczay Mihály, elismert vidéki színész, 1831-2-ben, Szabadkán, Abday Sándornál, 1833-ban Szegeden működött, ahol ezt a kritikát kapta: „Dicséretére e' színészünknek, elég legyen mondani, hogy ő minden szerepekre alkalmazható. („Honművész”, 1833. aug. 2.) 1835-ben Temesvárott, 1839-ben Kolozsvárott működött Pály Eleknél és megfordult Nagyszebenben is. Főbb szerepei: Starckenburgi Konrád (A kronsteini harcjáték), A szerecsen (Vanda), Ferkó, (Béla futása), Polgármester (Ál-Cataláni), Hippolit (Hippolit és Rozvida), Ferenc (Haramiák), Zsigmond király (Zsigmond király álma), Hoszti Theobald (Kisértet), Dumas: III. Henrik címszerepe. Szabó Nándorral írta a „Játékszini emlék”-t, Szombathely, 1851. — Neje: Bartha Mária, színésznő. Főbb szerepei: Amália (Benjaim Lengyelországban), Máli, (Ujmódi leánykerők), Rozvida (Hippolit és Rozvida), Emelka (Tatárok Csongrádnál), Zsófia (Atya és vőlegény egy személyben), Richesa (András és Béla, vagy a korona és kard), Leontine (Jelva, az orosz árva), stb. — Leánya: Borsos Józsefné Szaplonczay Ida, színésznő. (L. Borsos József címszót, I. kötet, 229. oldal.)

Száráz komikum-mal az oly színész egyéniségét szokás megjelölni, a ki a maga egyszerűségével tud hatást elérni; nem tuloz, nem is színez, mert nem természetese; hanem a maga szűkre szabta korlátok között keres érvényesülést. Nem nevet, de a maga halálos komolyságával nevetett. Általában az ismert angol flegma a legtípusosabb jelzője a száraz-komikumnak. Magyar színpadon ebben a zsánerben kiváló volt többek között Sándor Emil, Szilágyi Dezső, Krémer Jenő, Bogyó Zsigmond stb.